

EN FRÖSAGA

Nu ska du få höra en saga om ett frö,
som slumrade i skogen i kall och frusen snö.
Fröet hette Freja och hon var mycket trött,
för nätterna var mörka och allt var kallt och blött.

Dagarna blev milda. Det började bli vår.
En morgon kände Freja en droppe i sitt hår.
Hon öppnade ena ögat och skrattade så gott,
"Det kittlar på min mage, oh hjälp vad allt blir vått!"

När Freja tog sig mod att kika nästa gång
var luften varm och fylld av vacker fågelsång.
På himlen lyste Selma sol på lilla fröet ner.
Nu ville Freja inte sova mer...

Vår Freja låg och solade och hade det så skönt.
Hon klappade sin mage och drömde bara grönt.
"Men oj, vad det kittlar här, under skalet,
Det kliar därinne... Kan något vara galet?!"

Så ropade Freja plötsligt, "Jag har vuxit där bak!"
och visst stack det ut en liten grön och lustig sak.
Freja Frö hade fått en riktig grodd på sin ända.
Tja, det är ju sådant som faktiskt ska hända.

Freja började växa, nu med grodd och allt,
fast grodden tyckte att det var lite för kallt...
Den ville värma sig i jorden och växa lite mer,
så Freja lät den vara, så den kunde rota ner.

Och se! Då Freja blev värmd av solen sen
förvandlades hon strax till en knopp på ben.
Ja, du kanske vet att benet kallas stjälk,
men Freja, hon blev rädd och viskade "hjälp!"

Nästa morgon, en fin och solig dag
sträckte Freja på sig och sa efter ett tag:
"Aj, nu åkte mössan av och jag är fri och glad.
Nu ska jag trola till mig två, små, gröna blad".

Freja jobbade och slet som katten:
"Här räcker det inte med sol. Jag vill ha vatten!
Mitt huvud lapar sol och mitt ben suger dryck.
Nu ska jag växa till mig med ett jättestort ryck!"

"Hurra jag lyckades! Två underbara blad!"
ropade Freja och blev härligt grönskönt glad.
Ett blad på varje sida så friskt och fullt av liv.
Nu ville hon ha flera, vilket skojigt tidsfördriv!

"Jag vill bli mera, sträcka ut mig, bli lång och rak.
Nu ska jag bläddra fram bland bladen en rolig,
liten sak!"

Så en natt när du sov i din svala, sköna säng,
hände något märkligt på en liten blomsteräng.
Frejas högsta dröm hade till sist blivit sann.
Hon hade förvandlats till en blomma så grann.

Vår blomma Freja stod där glad och full av bus.
Då flög en Fridolf fjäril dit och föll i kärleksrus.
Han landade så nätt och drack av hennes saft
och när de sedan skildes åt var Freja full av kraft.

Om du tittar noga så ser du hur det gått.
Frejas mage växer, ty hon väntar smått.

Nu närmar vi oss slutet på sagan om vårt frö,
som började på vintern när det var kallt och snö.
Men Freja tycker inte alls att sagan ska vara slut.
Hon har nåt i sin kapsel som helst vill komma ut...

"Å hej å hå, nu ska det gå!
Jag trycker hårt och pressar på...
Åh, kära ni vad jag är glad!
En massa frön på lång, lång rad..."

Nej sagan om ett litet frö den slutar inte här.
Den börjar alltid om igen så fort en knopp blir kär.
Gå ut i skog och äng, och titta dig omkring,
på fjärilar och blommor som blir underbara ting.

Dagarna blev varmare och Selma sol låg i.
Freja pös och pysslade med sitt hemlighetsmakeri.
Hon ägde redan många blad som växte i par,
men ville inte nöja sig, nej hon var inte klar.
Pang! På stjärken satt en solig dag en topp,
Freja skrattade: "Nu har jag fått en knopp!"

FREDRIKSDAL
MUSEER OCH TRÄDGÅRDAR